

Regeringens proposition

1983/84: 176

om avgifter på gödsel- och bekämpningsmedel;

beslutad den 15 mars 1984.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

SVANTE LUNDKVIST

Propositionens huvudsakliga innehåll

I syfte att uppnå en från hälso- och miljösynpunkt nödvändig minskad användning av gödsel- och bekämpningsmedel föreslås i propositionen lagstiftning om särskilda avgifter på sådana medel.

Den nya lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 juli 1984.

1 Förslag till

Lag om avgift på gödselmedel

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Avgift (gödselmedelsavgift) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning inom landet eller vid införsel till landet av varor hänförliga till tulltaxenummer 31.02–31.05, i det följande benämnda gödselmedel.

2 § Avgift skall erläggas med 30 öre för varje helt kilogram kväve och 60 öre för varje helt kilogram fosfor i gödselmedlet, om andelen kväve respektive fosfor i medlet är minst fyra procent.

Avgift skall inte erläggas för gödselmedel i form av tabletter, pastiller eller dylikt eller i förpackningar med en bruttovikt som inte överstiger 10 kilogram.

3 § Regler för förfarandet vid uttag av avgifter enligt denna lag finns i lagen (1984:000) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Då ett gödselmedel införs till landet av någon som inte är registrerad som importör enligt 6 § andra stycket, skall avgiften erläggas till tullmyndigheten. I sådana fall gäller tullagen (1973:670) i fråga om avgiften. Dessutom gäller 9 kap. 4 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

4 § Med avgiftsskyldig avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar gödselmedel,
2. den som har registrerats som importör enligt 6 § andra stycket.

5 § Skyldighet att erlagga avgift inträder när

1. ett gödselmedel levereras till en köpare,
2. uttag sker av ett gödselmedel för något annat ändamål än leverans till köpare.

3. den avgiftsskyldige avregistreras och avgiftsskyldigheten därvid inte går över på någon annan.

6 § Tillverkare som avses i 4 § 1 skall vara registrerad som avgiftsskyldig hos statens jordbruksnämnd.

Den som inför gödselmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning i större omfattning kan efter ansökan registreras som avgiftsskyldig hos statens jordbruksnämnd.

7 § I deklaration enligt lagen (1984:000) om punktskatter och prisregleringsavgifter får avdrag göras för avgift på sådana gödselmedel

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,
2. för vilka avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,
3. som har återtagits i samband med återgång av köp,
4. som har sålts för förbrukning för annat ändamål än att användas som växtnäring.

8 § Statens jordbruksnämnd får medge en importör, som inte har registrerats enligt 6 § andra stycket, eller en köpare i ett senare led återbetalning av avgift för gödselmedel i motsvarande fall som avses i 7 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Den första redovisningsperioden för den som är deklarationsskyldig skall vara juli–september 1984, om inte statens jordbruksnämnd bestämmer något annat.

2 Förslag till

Lag om avgift på bekämpningsmedel

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Avgift (bekämpningsmedelsavgift) skall erläggas till staten enligt denna lag vid omsättning eller ianspråktagande inom landet av bekämpningsmedel.

Med bekämpningsmedel avses i denna lag ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskada, sanitär olägenhet eller annan jämförbar olägenhet, förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Som bekämpningsmedel enligt lagen skall dock inte anses

1. vara, avsedd att användas vid beredning av livsmedel, läkemedel eller annan jämförbar vara,

2. färger, fernissor, tjäror och andra varor som huvudsakligen begagnas för ett annat ändamål än som avses i första meningen, om inte varorna genom en särskild benämning eller på något annat sätt anges vara avsedda som bekämpningsmedel,

3. träskyddsmedel.

2 § Avgift skall erläggas med fyra kronor för varje helt kilogram verksam beståndsdel i bekämpningsmedlet.

3 § Regler för förfarandet vid uttag av avgifter enligt denna lag finns i lagen (1984: 000) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

4 § Med avgiftsskyldig avses i det följande

1. den som inom landet yrkesmässigt tillverkar bekämpningsmedel,

2. den som inför bekämpningsmedel till landet för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

Som tillverkning enligt första stycket 1 anses även blandning av olika bekämpningsmedel och sådan märkning eller dylikt av en vara som anges i 1 § andra stycket 2 som medför att varan anses utgöra bekämpningsmedel.

En verksamhet anses som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, av annan fastighet eller av rörelse enligt kommunalskattelagen (1928: 370).

5 § Skyldighet att erlagga avgift inträder när

1. ett bekämpningsmedel levereras till en köpare,

2. ett bekämpningsmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning,

3. den avgiftsskyldige avregistreras enligt denna lag och avgiftsskyldigheten därvid inte går över på någon annan.

6 § En avgiftsskyldig är redovisningsskyldig enligt 2 kap. lagen (1984: 000) om punktskatter och prisregleringsavgifter endast om han enligt

*1 Riksdagen 1983/84. I saml. Nr 176

2 § är skyldig att under beskattningsåret erlægga avgift beräknad för minst 300 kilogram verksamma beståndsdelar.

7 § Den som är avgiftsskyldig och inte är befriad enligt 6 § från redovisningsskyldighet skall vara registrerad som avgiftsskyldig enligt denna lag hos riksskatteverket.

8 § I deklaration enligt lagen (1984:000) om punktskatter och prisregleringsavgifter får avdrag göras för avgift på sådana bekämpningsmedel

1. som har förts ut ur landet eller förts till svensk frihamn för annat ändamål än att användas där,

2. som har förvärvats för att användas för tillverkning av bekämpningsmedel och för vilka avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

3. som har återtagits i samband med återgång av köp,

4. för vilka i andra fall än som avses i 2 och 3 avgiftsskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt,

5. som har sålts med förlust för den avgiftsskyldige, i den mån förlusten hänförs till bristande betalning från köparen.

Avdrag enligt första stycket 5 får göras med belopp som svarar mot så stor del av avgiften som förlusten visas utgöra av varans försäljningspris. Har sådant avdrag gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för avgiften på det bekämpningsmedel som betalningen avser.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Den första redovisningsperioden för den som är deklarationsskyldig skall vara juli–september 1984, om inte riksskatteverket bestämmer något annat.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1984:000) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § lagen (1984:000) om punktskatter och prisregleringsavgifter¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser

Denna lag gäller för skatter och avgifter som tas ut enligt

1. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, lagen (1972:266) om skatt på annonser

¹ Enligt prop. 1983/84: 71, SkU 22, rskr 145.

Nuvarande lydelse

och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk,

2. lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område, lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område.

Har i författning som anges i första stycket eller i författning som utfärdats med stöd av sådan författning lämnats bestämmelse som avviker från denna lag gäller dock den bestämmelsen.

Föreslagen lydelse

och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, lagen (1973:1216) om särskild avgift för oljeprodukter och kol, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild avgift för elektrisk kraft från kärnkraftverk, *lagen (1984:000) om avgift på bekämpningsmedel*,

2. lagen (1967:340) om prisreglering på jordbrukets område, lagen (1974:226) om prisreglering på fiskets område, *lagen (1984:000) om avgift på gödselmedel*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1984-03-15

Närvarande: statsrådet I. Carlsson, ordförande, och statsråden Lundkvist, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Boström, Bodström, Göransson, Gradin, Holmberg, Hellström, Thunborg, Wickbom

Föredragande: statsrådet Lundkvist

Proposition om avgifter på gödsel- och bekämpningsmedel

1 Inledning

I prop. 1983/84: 40 bilaga 7 har jag redovisat min avsikt att senare föreslå regeringen att förelägga riksdagen förslag om lagbestämmelser om en särskild miljöavgift på bekämpningsmedel och handelsgödsel fr. o. m. den 1 juli 1984. Jordbruksutskottet har vid behandlingen av propositionen och de på grund av denna väckta motionerna 1983/84: 93, 100 och 103 anslutit sig till tanken på en sådan lagstiftning (JoU 1983/84: 15, rskr 93).

Jag avser nu att ta upp lagstiftningsfrågan till behandling. Vid beredningen av ärendet har jag inhämtat upplysningar från berörda myndigheter. Flera organisationer, däribland Svenska fabriksarbetareförbundet och Svenska träimpregneringsföreningen, och enskilda har också yttrat sig i ärendet. Dessutom har jag tagit del av förslagen av utredningen om användning av kemiska medel i jord- och skogsbruket om avgifter på gödsel- och bekämpningsmedel i betänkandena (SOU 1983: 10) Användning av växtnäring och (SOU 1983: 11) Bekämpning av växtskadegörare och ogräs samt remissyttrandena över dessa förslag.

2 Allmän motivering

Som jag har anfört i nämnda proposition har man kunnat konstatera negativa miljöeffekter av kemikalieanvändningen på olika områden. Användningen av handelsgödsel har bidragit till övergödning av vattenområden och även till försurningen av mark och vatten. Den omfattande användningen av bekämpningsmedel innebär risker från hälso- och miljösynpunkt.

Från hälso- och miljösynpunkt är det angeläget att användningen av såväl bekämpningsmedel som handelsgödsel minskas. För att uppnå detta syfte bör särskilda miljöavgifter tas ut på dessa produkter.

Enligt lagstiftningen om hälso- och miljöfarliga varor är även träskyddsmedel som används för impregnering av trävaror att anse som bekämpningsmedel. Under beredningen av lagstiftningsärendet har från flera håll framförts krav på att sådana medel inte borde omfattas av den nu ifrågavarande avgiften. Som skäl har bl.a. anförts att avgiften skulle få svåra konsekvenser för den svenska träimpregneringsindustrin, både på hemmamarknaden och på exportmarknaden. Utredningen om användning av kemiska medel i jord- och skogsbruket har också ansett att träskyddsmedel borde vara undantagna från den av utredningen föreslagna avgiften. Jag har samma uppfattning. Jag förordar därför att träskyddsmedlen inte skall omfattas av avgiftsskyldigheten.

Med hänsyn till att avgifternas syfte är att av hälso- och miljöskäl minska användningen av medlen i fråga, bör den kostnad som avgifterna medför för förbrukarna inte få utgöra skäl för någon kompensation genom höjda konsumentpriser på livsmedel. Någon återföring till jordbruksprisregleringen eller återbetalning av avgiftsintäkterna bör inte heller ske.

Avgifterna bör tas ut fr. o. m. den 1 juli 1984.

I fråga om den närmare utformningen av lagstiftningen anser jag det vara lämpligt att den sker efter mönster av den lagstiftning som omfattas av den av riksdagen nyligen antagna lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter (prop. 1983/84: 71. SkU 22, rskr 145). Den lagen, som fr. o. m. den 1 juli 1984 kommer att ersätta lagen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning, bör i princip också reglera förfarandet vid uttaget av nu ifrågavarande avgifter.

Avgifterna bör vara enkla att hantera och bör kunna beräknas på ett enkelt sätt. Avgiften på bekämpningsmedel bör utgå med 4 kr. per kg verksam beståndsdel. I fråga om gödselmedel bör avgiften motsvara ungefär 5 % av försäljningsvärdet. Från miljösynpunkt är det särskilt angeläget att användningen av kväve och fosfor minskas. Avgiften bör därför beräknas på grundval av gödselmedlets innehåll av dessa näringsämnen och fördelas i proportion till priserna på de enkla gödselmedlen. Avgiften bör sålunda utgå med 30 öre per kg kväve och 60 öre per kg fosfor i gödselmedlet.

Avgiftsskyldigheten bör för det första ligga på den som yrkesmässigt tillverkar gödsel- eller bekämpningsmedel. För tillverkarna bör föreligga en obligatorisk registreringsskyldighet hos den myndighet som skall vara avgiftsmyndighet. Statens jordbruksnämnd är uppbördsmyndighet i fråga om den avgift på handelsgödsel som redan nu tas ut med stöd av lagen (1967: 340) om prisreglering på jordbrukets område. Jordbruksnämnden bör därför vara uppbördsmyndighet också beträffande den nya handelsgödselavgiften. Beträffande bekämpningsmedel bör riksskatteverket vara

uppbördsmyndighet. Det kommer att krävas en viss resursförstärkning hos riksskatteverket för administrationen av bekämpningsmedelsavgiften.

Vidare bör vid import av gödselmedel importören vara avgiftsskyldig. För att undvika att den som importerar avgiftspliktiga gödselmedel för yrkesmässig återförsäljning måste lagerhålla medel för vilka avgift betalats till tullverket vid införseln, bör en sådan importör ges möjlighet att låta registrera sig som avgiftsskyldig hos jordbruksnämnden. Då behöver importören betala avgift först när medlet levereras till en köpare. Av praktiska skäl är det lämpligt att begränsa denna möjlighet till registrering till dem som importerar avgiftsbelagda medel i större omfattning.

Om någon annan än en registrerad importör inför gödselmedel till landet, bör avgiften betalas till tullverket vid importtillfället. Reglerna i tullagen (1973: 670) skall då tillämpas.

Vid import av bekämpningsmedel bör emellertid ett annat förfarande tillämpas. Efter samråd med chefen för finansdepartementet förordar jag en obligatorisk registreringsskyldighet hos riksskatteverket inte bara för den som yrkesmässigt tillverkar utan också för den som till landet inför bekämpningsmedel för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

Avgiftsskyldigheten bör inträda när ett avgiftspliktigt medel levereras till en köpare eller när avgiftspliktiga medel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning. Motsvarande bör gälla när den avgiftsskyldige avregistreras och avgiftspliktiga medel då finns i lager som inte övertas av någon annan avgiftsskyldig.

Enligt de förfaranderegler som enligt lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter skall gälla i fråga om nu ifrågavarande avgifter skall en avgiftsskyldig som är registrerad lämna deklaration. I en sådan deklaration bör avdrag få göras i vissa fall, bl. a. vid export, vid förvärv av medel som tidigare betalats avgift för, vid återgång av köp samt, såvitt avser gödselmedel, vid försäljning av medel för förbrukning för annat ändamål än växtnäringens ändamål. Vissa möjligheter till återbetalning bör även gälla den som har importerat gödselmedel utan att vara registrerad.

3 Upprättade lagförslag

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet upprättats förslag till

1. lag om avgift på gödselmedel,
2. lag om avgift på bekämpningsmedel,
3. lag om ändring i lagen (1984: 000) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Förslagen har upprättats i samråd med chefen för finansdepartementet.

4 Specialmotivering

Som jag tidigare har nämnt har lagförslagen utformats efter det mönster som gäller på punktskatte- och prisregleringsområdet, se t. ex. lagen (1982: 691) om skatt på vissa kassetband.

4.1 Förslaget till lag om avgift på gödselmedel

I 1 § anges lagens tillämpningsområde. Genom anknytningen till tulltaxenumren 31.02 - 31.05 enligt lagen (1977: 975) med tulltaxa kommer avgiftsskyldigheten att, med undantag av vissa varor som anges i 2 § andra stycket, omfatta samtliga produkter som brukar användas som gödselmedel även om något medel i det aktuella fallet skall användas för annat ändamål. I sistnämnda fall får dock enligt 7 § 4 avdrag göras i den deklaration som skall upprättas. Enligt 8 § får jordbruksnämnden också medge återbetalning i vissa fall.

I 2 § anges hur avgiften skall beräknas och avgiftens storlek. Avgiftsskyldighet föreligger först när andelen kväve respektive fosfor är minst 4 %. I *andra stycket* anges vissa undantag från avgiftsskyldigheten beträffande småförpackningar o. d. (jfr punkt A till tulltaxenummer 31.05).

I 3 § regleras förfarandefrågorna vid uttag av avgiften.

De avgiftsskyldiga anges i 4 §. Som avgiftsskyldig enligt denna paragraf räknas då inte den som enligt 3 § andra stycket såsom tullskyldig skall betala avgiften till tullverket.

I 5 § anges tidpunkten för avgiftsskyldighetens inträde i olika fall, och i 6 § regleras frågor om registrering hos statens jordbruksnämnd av tillverkare och vissa importörer av gödselmedel. Statens jordbruksnämnd är uppbördsmyndighet i fråga om gödselmedelsavgiften, se 1 kap. 1 § första stycket 2 (i nu föreslagen lydelse) och 5 § 2 lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Enligt 7 § får avdrag i vissa fall göras för erlagda avgifter när deklaration upprättas enligt lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. Med återtagande enligt punkt 3 behöver inte förstås ett fysiskt återtagande av gödselmedlen. Med återtagande bör också jämföras destruktion av gödselmedel genom köparens försorg.

I 8 § slutligen ges regler om möjlighet till återbetalning av erlagda avgifter i vissa fall till en sådan importör av gödselmedel som inte har registrerats hos jordbruksnämnden.

Övergångsbestämmelser

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 1984. Den första redovisningsperioden för den som är deklarationsskyldig skall vara tre månader, om inte jordbruksnämnden bestämmer annat, jfr 2 kap. 3 § andra och tredje styckena lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

4.2 Förslaget till lag om avgift på bekämpningsmedel

Lagförslaget är i huvudsak uppbyggt på samma sätt som förslaget till lag om avgift på gödselmedel. Vissa avvikelser hänger samman med att tullverket inte medverkar vid uppbörd av avgifter beträffande bekämpningsmedel.

I 1 § *första stycket* anges lagens tillämpningsområde. Som framgår av 5 § inträder avgiftsskyldigheten vid försäljning eller vid ianspråktagande av bekämpningsmedel för annat ändamål än försäljning, t. ex. uttag ur rörelse eller användning i eget jordbruk.

I 1 § *andra stycket* definieras vad som avses med bekämpningsmedel. Definitionen överensstämmer med definitionen av bekämpningsmedel i 22 § kungörelsen (1973: 334) om hälso- och miljöfarliga varor med den avvikelser att träskyddsmedel inte skall omfattas av lagen.

När det i stadgandet talas om ämnen eller beredningar som är "avsedda" att användas till vissa ändamål, menas avsikten hos den inhemske tillverkaren eller, vid import, hos importören.

Bekämpningsmedel får enligt 25 § nämnda kungörelse inte saluhållas, överlåtas eller användas utan att vara registrerat hos produktkontrollnämnden. Varje handelsprodukt skall registreras, även om medlets verksamma beståndsdel ingår i ett redan registrerat medel. Tillverkare, eller vid import den utländske tillverkarens ombud, skall ansöka om registrering av bekämpningsmedlet.

I 2 § anges hur avgiften skall beräknas och avgiftens storlek. Med "verksam beståndsdel" i bekämpningsmedlet avses det eller de ämnen som har angetts som sådana i samband med registreringen hos produktkontrollnämnden. Nämnden utger årligen en förteckning över registrerade bekämpningsmedel, i vilken bl. a. den eller de i medlen ingående verksamma beståndsdelarna anges till mängd och beskaffenhet. Denna förteckning bör ligga till grund för beräkningen av avgifterna enligt förevarande lag. Vid tveksamhet rörande beräkningen av den eller de verksamma beståndsdelarna bör riksskatteverket såsom avgiftsmyndighet samråda med produktkontrollnämnden.

I 3 § regleras förfarandefrågorna vid uttag av bekämpningsmedelsavgiften.

Bestämmelsen i 4 § anger vilka som är avgiftsskyldiga. I importfallen i *första stycket punkt 2* skiljs mellan återförsäljning, som kan ske inom eller utom landet, och användning som endast avser förhållandena inom landet. I *andra stycket* anges vissa fall som skall anses som tillverkning enligt *första stycket punkt 1*. Det gäller blandning av olika bekämpningsmedel och sådan märkning som medför att en inte avgiftspliktig vara blir avgiftspliktig. I *tredje stycket* definieras begreppet "yrkesmässig".

Enligt 5 § inträder avgiftsskyldighet för det första när ett bekämpningsmedel levereras till en köpare, dvs. vid försäljning. Vidare inträder av-

giftsskyldigheten då ett bekämpningsmedel tas i anspråk för något annat ändamål än försäljning. Exempel på sådana fall är uttag ur egen rörelse eller användning i det egna jordbruket. Slutligen inträder avgiftsskyldighet för kvarvarande lager av bekämpningsmedel, när den avgiftsskyldige avregistreras enligt nu förevarande lag och lagret inte går över på någon annan avgiftsskyldig.

I 6 § har intagits en begränsning i redovisningsskyldigheten för avgiftsskyldiga vars tillverkning eller import endast är av mindre omfattning. Syftet med bestämmelsen är att nå administrativa vinster genom att minska antalet avgiftsskyldiga som skall redovisa avgiften till uppbördsmyndigheten (jfr prop. 1983/84: 71 s. 91 och 139).

Enligt 7 § skall alla avgiftsskyldiga utom de som är undantagna från redovisningsskyldighet vara registrerade hos riksskatteverket, som är avgiftsmyndighet.

Enligt 8 § slutligen får avdrag i vissa fall göras för erlagda avgifter när deklaration upprättas enligt lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

4.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:000) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Genom tillägg i 1 kap. 1 § första stycket har förfarandereglererna i lagen gjorts tillämpliga på avgiftsuttag för gödsel- och bekämpningsmedel. Uppdelningen på olika punkter hänger samman med att uppbördsmyndigheterna enligt 5 § samma kapitel inte är desamma för de båda medlen.

5 Lagrådets hörande

Lagförslagen har, som jag har sagt tidigare, utformats efter det mönster som gäller på punktskatte- och prisregleringsområdet. På grund härav anser jag att lagrådets yttrande i detta fall kan undvaras.

6 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen till

1. lag om avgift på gödselmedel,
2. lag om avgift på bekämpningsmedel,
3. lag om ändring i lagen (1984:000) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.